

ادامه از صفحه اول

مشکلات دارویی و راه حل‌ها

نمونه‌های متعددی به صورت پراکنده از سوی شرکت‌ها به آن سازمان گزارش شده است. نمونه‌ای که در ماه‌های اخیر خود شاهد آن بوده و بارها از سوی شرکت‌ها به دفعات منعکس شده است، فرایند ترخیص کالا از گمرک است که در مواردی تا بیش از چهار ماه طول کشیده است. خلاصه آنکه اگر بخواهیم منصفانه قضاتو کنیم، بیش از ۹۰ درصد اختلالی که در زنجیره تأمین کالا و همچنین دوره گردش عملیات (دوره تولید+ وصول مطالبات) که اختلال در آن، عامل سقوط و ورشکستگی این صنعت ملی است، عامل و مسبب آن دولت بوده و به نظم عامل خارجی کمترین دخالت را داشته است.

ب- یادی از آنچه داشتیم و در آینده باید حسرت آن را بخوریم:

۱- صنعت داروسازی در ایران محصول جهاد متخصصان داروسازی در دوران جنگ بود. این صنعت که قبل از انقلاب کمتر از ۲۵ درصد نیاز کشور را با کمترین عمق علمی تأمین می‌کرد، در سال‌های اخیر با عمق دانش و فناوری قابل تحسین، ۹۷ درصد نیاز دارویی کشور را تأمین می‌کند و افتخار دارد که در بسیاری از زنجیره‌های دانش و فناوری سرآمد کشورهای منطقه و اغلب فرامنطقه‌ای بوده است.

۲- این صنعت ملی ۹۷ درصد نیاز کشور را با کمتر از ۸۰۰ میلیون دلار ارز تأمین کرده و می‌کند، درحالی‌که برای تأمین سه درصد باقی‌مانده، دولت بیش از ۱/۱میلیارد دلار ارز پرداخت می‌کند.

میانگین تفاوت قیمت یک داروی تولید داخل با مشابه وارداتی آن ۳۰۰ تا ۵۰۰ درصد کمتر است و... این صنعت به دلایل قابل بررسی در سال‌های اخیر مورد بی‌مهری و در معرض بی‌تدبیری‌های بسیار قرار گرفته است.

۳- سؤالی که شایسته است دولت به آن پاسخ دهد آن است که کدام یک از صنایع کشور شرایط مشابه دارو را دارند؟ آیا می‌توانید محصولی مشابه دارو را نام ببرید که تولید داخل آن چندین برابر ارزان‌تر از مشابه وارداتی آن حتی از ترکیه، قبرس و هند باشد؟ چرا این همه فخران نعمت در مورد این صنعت صورت گرفته و روزبه‌روز شدیدتری می‌شود؟ دولت با کدام منطق و توجیه صنعت را وادار کرد به‌جای مطالبات سررسیدشده‌ای که یک سال از سررسید آنها گذشته است اوراق قرضه بگیرد و صنعت ناچار شود برای تبدیل این اوراق به ریال تا ۳۰ درصد نرخ تنزیل را بر خود تحمیل کند؟ آیا این اقدام دولت منطبق بر قانون، عقل و شرع بود که صاحب صنعتی را که بیش از یک سال از سررسید مطالباتش گذشته است مجبور به پذیرش اوراق کنیم؟ سازمان امور مالیاتی هم این هزینه را به‌عنوان هزینه قابل‌قبول نپذیرد و... تاریخ در مورد عاملان و خالقان این همه بی‌تدبیری و... چگونه قضاتو خواهد کرد؟

ج- راه‌برون رفت چیست؟

آنچه از صنعت داروسازی کشور به‌طور خلاصه به تصویر کشیده شد نیازمند اقدامات اوزرآنسی و جهادی است و راه‌برون رفت این است:

۱- تأسیس ستاد تأمین مواد اولیه مورد نیاز صنعت داروسازی کشور (اعم از تولید داروی آماده مصرف، مواد اولیه، بسته‌بندی و جانبی) در سازمان غذا و دارو با اختیارات کامل از سوی دولت که برای سایر نهادهای از جمله بانک مرکزی و گمرک لازم‌الاجرا باشد و عوامل غیرمربط مانند وزارت صمت نقششان حذف شود. در این ستاد نمایندگان سندیکاهای مربوطه به‌طور تمام‌وقت حضور و به مشکلات صنایع به صورت اقتضائی و لحظه‌ای رسیدگی کنند. به‌طور خلاصه اصل وحدت فرماندهی با اختیارات کامل در این مرحله راهگشاست.

۲- مشکل نقدینگی صنعت جدی است. حتی اگر وزارت بهداشت ارز مورد نیاز صنایع را تأمین کند، صنایع با مشکل پرداخت ریال مواجه خواهند بود. درحال‌حاضر صنعت داروسازی از ریال (مطالبات وصول‌نشده، بدهی‌های بانکی تجمیع و سررسیده‌شده و...) تخلیه شده است. تنها راه جبران این وضعیت تزریق ریال از سوی دولت از طریق منابع در اختیار به صورت وام یا دوره تنفس دوساله است. این (از طریق وجوه واردشده و...) اقدام برای دولت بسیار آسان است. در این صورت است که می‌توان با سرعت بالا امکان استفاده از ارز تخصیصی را فراهم کرد.

۳- بی‌توجهی غیرمدربرانه‌ای که در چند سال اخیر در بازنگری قیمت داروهای تولید داخل صورت گرفته، باعث شده است برخی از شرکت‌ها تا ۵۰ درصد محصولات تولیدی‌شان زیان‌ده باشند. دوستان فراموش کرده‌اند که یک شرکت دارویی یک بنگاه اقتصادی نیز است. با زورگویی و سوءاستفاده از نجابت صنعت، قیمت داروها بازنگری نشده است. بنابراین ضرورت دارد تا در اسرع وقت قیمت داروها به‌روز شود. باید توجه داشت که تنها ۵۰ درصد از قیمت تمام‌شده داروها متأثر از ارز و تغییرات نرخ ارز است و ۵۰ درصد باقی‌مانده متأثر از عوامل سربار و دیگر مؤلفه‌های تأثیرپذیر از تورم داخلی است. بنابراین چنانچه دولت با موضوع قیمت دارو برخوردی واقع‌بینانه و کارشناسی نداشته باشد، حاصل کار او آسیب جبران‌ناپذیری به این صنعت و مرگ آن خواهد بود. به‌طور خلاصه اصلاح ساختار مدیریت زنجیره تأمین دارو از مدیریت مشتشت و پراکنده غیرایس‌گو به مدیریت متمرکز و پاسخ‌گو همراه با مشارکت فعال سندیکاها، تخصیص چابک و سریع ارز، تأمین نقدینگی مورد نیاز صنعت و اصلاح قیمت داروهای تولید داخل، راه‌حلهایی مهم و حیاتی هستند که می‌توانند به نجات این صنعت ملی کمک کنند.

کیومرث اشترینان در گفت‌وگو با «شرق»

نبود سنت سیاسی، آسیب جناح‌های ایران است



عکس: امیر جدیدی

آنها در کشور باقی ماندند و تعدادی نیز کشور را ترک کردند. همان‌ها هم دچار تغییرات عجیب‌وغریبی شده و برخی از چپ‌های افراطی به لیبرال تبدیل شدند. از مبارزان ضد آمریکا به علاقه‌مند به آمریکا و نظام سیاسی لیبرال آمریکا و اروپا بدل شدند؛ به‌جز اندکی از آنها که در کشورهایی مانند سوئد زندگی می‌کنند و هنوز گرایش ستنی چپ و ایدئولوژیک با گرایش بیشتر اجتماعی دارند. اینها پیش از انقلاب واقعا اندک بودند. در سوی مقابل، وقتی خاطرات اجتماعی بزرگان را می‌خوانیم، مشخص می‌شود دو جریان مذهبی تا چه میزانی دارای بُعد اجتماعی وسیعی بودند.

بعد از برگزاری انتخابات، درباره اینکه دولت دوازدهم باید نقش فعالانه‌تری در سیاست داخلی بر عهده بگیرد، زیاد صحبت شده است. معمولاً در دوره‌هایی که دولت وقت علاقه‌مند به کار حزبی باشد، تحزب رشد می‌کند. شما معتقدید سیاست باید از پایین به بالا شکل بگیرد و دولت نقش چندانی در سیاست‌گذاری در سامانه سیاسی و حتی صنفی و مدنی کشور نداشته باشد، یا برای آن شأن سیاست‌گذاری قائل هستید؟

اگر منظور آن از حوزه سیاسی، وزارت کشور است، ساماندهی و تشویق برای شکل‌گیری نهادهای مدنی و احزاب، تسهیلگری و البته حمایت‌های قانونی برای سیاست‌گذاری در امور اعطای مجوزها و حتی مجوز تجمع‌هایی که بر اساس قانون اساسی از سوی صنف و نهادهای مدنی و احزاب درخواست می‌شود، می‌تواند از طریق دولت انجام شود.

منظورم این است که دولت می‌تواند با ارائه لایحه اصلاح قوانین انتخاباتی، برای ایجاد نظام حزبی هم به نوعی سیاست‌گذاری دست بزند؟

بله؛ دولت می‌تواند هرگونه لایحه‌ای را به مجلس ارائه دهد؛ اما این موارد فقط در حدود اختیارات دولت نیست؛ نظام سیاسی باید به این جمع‌بندی برسد.

کلان‌تر وارد این بحث شویم. فکر می‌کنید اساساً نیازمند سیاست‌گذاری در حوزه فعالیت سیاسی و صنفی در کشور هستیم یا خیر؟

در کلیت نظام بله؛ به‌طور بدیهی نیازمند بازنگری در روش‌ها هستیم. سیاست‌گذاری می‌تواند لایه‌های مختلفی داشته باشد. در سطح کلان نظام سیاست‌گذاری، مجمع تشخیص مصلحت و مقام معظم رهبری، در واقع سیاست‌های کلان را تعیین می‌کنند. یا مجلس مصوباتی دارد؛ چراکه حوزه سیاسی به شکل طبیعی نیازمند سیاست‌گذاری است؛ اما اگر منظور ما از سیاست‌گذاری در سامانه سیاسی، در حد سیاست‌های کوچک و خرد باشد، این اهمیت کمتری دارد. در سطح کلان هواره بازنگری در سیاست‌ها یک نیاز است؛ چراکه یک مجموعه متصلب، انسداد سیاسی ایجاد می‌کند. در همین تحولات، زمستان ۹۶ مشاهده کردیم نیروهای اجتماعی دامن را حال تحول و تغییر بودند و حتی گاهی نوعی دگردیسی می‌بینیم؛ چراکه تحولات تکنولوژیک باعث به‌وجودآمدن نیروهای اجتماعی و سیاسی جدید می‌شوند. تحولات کلان بین‌الملل و تحولات فکری و درونی در داخل کشور، همه عواملی هستند که نیروهای جدید تولید می‌کنند و آنها نیز قدرت‌های جدید پدید می‌آورند. ورود آنها به نظام قدرت، یک ضرورت است و تقسیم قدرت در حوزه معماری قدرت نظام اجتماعی، حتماً به سیاست‌گذاری نیاز دارد.

در چهار دهه‌ای که از انقلاب گذشته است، ققدر قانون اساسی فعلی و قرارهایی که در ابتدا برای فعالیت سیاسی در کشور ما وجود داشت، بر هم منطبق است؛ یعنی وضعیت امروز تشکل‌های صنفی و سیاسی ما با آنچه در قانون اساسی و در روح تحولات سال ۵۷ اتفاق افتاده، چه میزان به یکدیگر نزدیک یا هم دور هستند؟

آن زمان خواسته شفاف‌تری درباره یک گروه خاص وجود نداشت. در زمان پهلوی همه برای سقوط نظام تلاش و فعالیت می‌کردند. نکته مهم اینجاست که در جامعه ما در زمان پهلوی و حتی در زمان حاضر، نیروهای اجتماعی شفاف‌ی وجود نداشته به بگویم آن نیروهای اجتماعی در قالب یک قدرت سیاسی نمود و ظهور پیدا کرده‌اند. پیش از انقلاب و در زمان مبارزه، دو جریان عمده وجود داشت که همان دو جریان بازتولید شدند و بعد از انقلاب ادامه پیدا کردند. اینکه ماهیت آنها چه بود، شایان بحث است. آیا ماهیستان دوستی و قبیله‌ای بود یا ماهیت فکری داشتند؟ به نظر من ترکیبی از این دو بود با درصد بالاتر روابط دوستی، عشیره‌ای، قبیله‌ای و... این دو جریان عمده که در بین مذهبی‌های پیش از انقلاب وجود داشت، بعد از انقلاب در نهادهای مختلف به اشکال مختلف و در برهه‌های مختلف خود را نشان داد. البته در بطن جامعه به صورت عمده گروه‌های سیاسی دیگری نیز فعال بودند؛ گروه‌های سیاسی چریکی کوچکی که صدای بلندتری نسبت به تعداد اندکشان داشتند و بازتاب رسانه‌ای آنها بسیار بیشتر از آن چیزی بود که واقعا بودند. تعدادی از

به نظر شما، این دوره ۲۰ساله نباید به شکل‌گیری سنت سیاسی مدنظر شما منجر می‌شد؟

نه؛ تفاوت خاصی نداشت آن انقطاع همچنان وجود داشت. البته اینجا در پراتنز بگویم من انتظار مصاحبه سیاسی را نداشتم و تا امروز مصاحبه سیاسی نکرده‌ام و می‌دانید نگاه من بیشتر در حوزه سیاست‌گذاری متمرکز است. شما از حوزه سیاست‌گذاری سیاسی وارد شدید و من را در واقع در دام انداختید (خنده). ببینید از سال ۱۲۸۵ (انقلاب مشروطه) تا ۱۳۸۵؛ یعنی یک دوره صدساله، معدل تحولات بزرگ در کشور ما چه بوده است؟ ما ۱۲۸۵، ۱۲۹۹، ۱۳۰۴، ۱۳۲۰، ۱۳۲۲، ۱۳۶۸ خرداد ۱۳۴۲، ۱۳۵۹، ۱۳۵۹ جنگ را داریم. در ۱۳۶۸ رحلت امام یک‌سری تغییر مهم در کشور ایجاد کرد، خرداد ۱۳۷۶ تحول بزرگی را پدید آورد. در ۱۳۸۴ اتفاق خاصی افتاد که به آن هشت سال دولت خاص منجر شد و ۱۳۹۲ هم در شرایط نامیدی، فضا تغییر کرد. معدل تحولات و شوک‌های بزرگ سیاسی در کشور گاهی هر هفت، هشت سال یک بار بوده است.

اما هر اتفاقی که در کشور افتاده، دولت متولی ایجاد یک سامانه یا ایجاد بستری برای گفت‌وگوی بین جریانی با تشکلاتی است. انگار این تحولات بهانه‌ای بوده برای اینکه از این حوزه غفلت شود.

وقتی به تاریخ یک کشور نگاه می‌کنم که این همه تحول در آن اتفاق افتاده، این را در کنار کشور‌های دیگر می‌گذارم که ثباتی طولانی داشته‌اند، البته بیشتر کشور‌های خاورمیانه این بحران‌ها را داشته‌اند و ثبات طولانی‌مدتی را هم داشته‌اند، می‌توانم فکت‌هایی پیدا کنم که مانع شکل‌گیری سنت سیاسی شده است.

یک نکته را هم بگویم که در این ۴۰ سال، مشاهده می‌کنیم به‌تدریج این سنت‌ها کسب می‌شود؛ اینکه هر سال افتان‌وخیزان با وجود نقدها به برخی دوره‌های کمترقابلی، بالاخره کارهایی از سوی جریانات سیاسی انجام شده و این سنت دارد شکل می‌گیرد.

می‌گویند برخی جریان‌ها علاقه‌مند نیستند نیروها یک‌شبه در کشور ما رشد کنند و علاقه‌مند به ایجاد سامانه حزبی هستند؛ چون می‌گویند وقتی یک حزب باشد، فساد کمتر است و پاسخ‌گویی به مردم بیشتر است...

در بین هر دو جناح این حرف‌ها وجود داشته که وجود حزب برای اداره کشور بهتر است.

ولی در عمل مشاهده نشده است.

در عمل گروه‌هایی وجود دارند که کارکردهای یک حزب را دارند، ولی اسمش را کمتر می‌آورند. برای همین می‌گویم این سنت دارد شکل می‌گیرد. اول باید بازاری وجود داشته باشد که در آن کالا عرضه شود. فکر می‌کنم بزرگ‌ترین خدمتی که جمهوری اسلامی کرده، این بوده که این بازار را به وجود آورده است، چه بازاری؟ بازار انتخابات. این برای ایران ارزش تاریخی دارد که در این ۴۰ سال همیشه انتخابات برگزار شده است. در این شرایط، مشتریان آن بازار شناسایی می‌شوند؛ یعنی ذائقه مردم به دست می‌آید. اینها خیلی مهم است. مثلاً انتخابات دوران ریاست‌جمهوری آقای هاشمی در دور دوم، رای معنی‌داری داشت؛ در انتخابات آن‌موقع که کمتر رقابتی بود، ورود آقای احمد توکلی در رقابت باعث ریزش رای آقای هاشمی شد که این قابل مطالعه است. در انتخابات دوم خرداد ۷۶ و همچنین خرداد ۸۰ نیز ذائقه مردم به‌خوبی خود را نشان داد. علاوه بر شناسایی نیاز مشتری، این بازار رفتار سیاسیون را نیز عوض می‌کند؛ یعنی مردم یا مشتریان متغیر مستقل هستند و در واقع سیاسیون خودشان را با آنها انطباق می‌دهند. به این شکل، سنتی سیاسی شکل می‌گیرد که البته باید تبدیل به یک تجربه تاریخی شده و ۱۰، ۲۰، ۵۰ و ۲۰۰ سال دیگر ادامه پیدا کند، آن‌وقت شما دیگر درون خود این جناح‌ها می‌توانید طیف‌های مختلف را شناسایی کنید و همگی شناسنامه‌دار می‌شوند. در کشور‌های پیشرفته که به لحاظ دموکراتیک نیز پیشرفته هستند، ۲۰۰، ۳۰۰ سال تجربه انتخابات دارند؛ اما ما حتی نمی‌دانیم اختلافاتمان بر سر چیست؟

ادامه گفت‌وگو را در شماره فردا بخوانید

الو شرق ۰۲۶۰۴۸۶۴۰

sharghline@sharghdaily.ir
پایک: ۰۴۶۹۹۰۳۰۰

● تخلیه تیرآهن در نیمه‌شب! به دلیل اینکه خودروهای سنگین قبل از نیمه‌شب در شهر حق راندگی ندارند، برای جابه‌جایی تیرآهن نیمه‌شب که همه به خواب و استراحت نیاز دارند، این کار انجام و باعث رعب و وحشت و آذیت و آزار خانواده‌ها و به‌ویژه بیماران و سالمندان می‌شود. از شهردار تهران تقاضا داریم برای رفع مزاحمت‌های این‌چنینی چاره‌ای بیندیشند.

● تابستان ۹۶ یک دستگاه ولسوو از شرکت داتیس‌خودرو پیش‌خريد کردم، متأسفانه به دلایل مختلف تاکنون موفق به تحویل خودروى خود نشده‌ام، در این مدت نرخ ارز و تعرفه واردات افزایش داشته است، از مسئولان محترم وزارت دارایی و گمرک و وزارت صمت خواهشمندم جهت تعیین تکلیف افرادی مثل من، نسبت به بازگشایی سامانه ثبت سفارش خودرو اقدام کنند؛ همچنین از اخذ مابه‌التفاوت ارزی یا محاسبه قیمت خودرو و تحویل به قیمت روز خودداری کنند، زیرا باعث ضرر و زیان هنگفت این‌جانب خواهد شد.

● تمبر کاغذی موجود نیست! برای خرید تمبر کاغذی به برخی مراکز پستی مراجعه کردم، گفتند فقط دستگاه نقش تمبر دارند. به دلیل اینکه نقش تمبر همراه با تاریخ درج می‌شود، برای روز‌های بعد قابل استفاده نیست، اما تمبرهای کاغذی تاریخ مصرف ندارد و نامه‌نگاری بهتر است به شیوه سنتی هم انجام شود.

افسانه ● درحالی‌که قیمت همه اجناس و کالاها و ارزاق عمومی و مواد مصرفی و خوراکی و لوازم یدکی و خدمات فنی در روزها و هفته‌های اخیر افزایش چشمگیری داشته و برخی تا دوبرابر و حتی چندبرابر قیمت قبلی رسیده است، قیمت کرایه سرویس‌های اسنپ نه‌تنها هیچ تغییری نکرده، بلکه در بعضی موارد کمتر هم شده و این موجب نگرانی و ناراحتی رانندگان زحمت‌کش اسنپ شده که جوابگوی مخارج روزمره سوخت گاز و بنزین و استهلاک و تعمیرات مختلف و کمیسیون و قطعات یدکی مصرفی و سهم روزانه بیمه شخص ثالث و سایش لاستیک و خرابی باتری و ده‌ها هزینه دیگر آنها نمی‌شود و در آخر برای آنها به‌جز ضرر و زیان با دوندگی زیاد و روحیه‌ای خراب و آزرده و بدون هیچ سودی چیزی باقی نمی‌ماند!

بیمه البرز

در مسیر شت ساگلی

بیمه البرز

در مسیر شت ساگلی

بیمه البرز

www.alborzinsurance.ir

alborzinsuranceco

مرکز ارتباطات مردمی: ۰۲۹۴۶۰

در مسیر شصت سالگی؛ ماندگار به مانند البرز ...